

MULTIMEDIALE VIERING MET HET OOG OP KERSTMIS

Thema: WAAR WAS JIJ?

Vooraf

- De bouwstenen van de viering vloeien deels voort uit de [Hellig Hart projecten](#) 'Lichtfeesten/Kerst' (groep 7-8)
- Het is in eerste instantie een viering 'voor en door kinderen'
- Alle kinderen doen actief mee, ongeacht hun levensbeschouwelijke achtergrond
- De ouders/verzorgers van de kinderen worden uitgenodigd. Nodig ook andere belangstellenden uit (ook niet katholieken): vergelijk de kerkvisie 'de kerk als HERBERG' (Jan Hendriks). Leestip: 'Op weg naar de herberg' van J. Hendriks'. Of bekijk een virtuele herberg op: <http://www.idee-en-kerk.org/herberg/meerinfo.htm>
- De viering is een eigentijdse invulling van een jarenlang gehouden boeteviering als voorbereiding op Kerstmis. De term boeteviering is vermeden vanwege de beladenheid van het woord 'boete'
- Er wordt gebruik gemaakt van ICT middels verschillende beamerpresentaties
- Ballonnen vormen een wezenlijk didactisch hulpmiddel tijdens de gehele viering. Tijdens de lessen worden dienaangaande de nodige voorbereidingen getroffen.

Opzet

- **Opening: Introductie van het thema**
Een van de kinderen blaast een ballon op waardoor het thema van de viering 'oplicht'. Verschillende mogelijkheden: bv. thema op ballon geschreven; laten knallen waarbij tegelijk op een groot scherm (via de beamer) het thema (in een ballon verwerkt) zichtbaar wordt.
Een ander kind introduceert de viering middels 'gesproken woord'.
- Via de beamer wordt de clip '**The earth song**' van **Michael Jackson** getoond. (Michael vraagt in deze clip waar wij waren toen..... de clip toont een reeks vb waarbij sprake was/is van onrecht, onmacht, onbegrip, ongeluk. De activiteit wordt door een kind geopend
- Een **vertelling of verbeelding van 'De parabel van de talenten'**
Deze parabel houdt ons/de kinderen (net als het lied van M. Jackson) een spiegel voor: toonde je lef/durf door je beste vriend een halt toe te roepen toen hij weer een van de kinderen uit de klas aan het pesten was; waarom gaf je 'geen thuis' toen we tijdens de les spraken over 'kinderrechten?' (engagement/verantwoordelijkheid) etc.....
Voor de parabel wordt verwezen naar informatieblad 1. Informatieblad 2 biedt een overweging rond deze parabel.
- **Reflectieve activiteit (I)** rond enkele punten die mogelijk zijn misgelopen of die kunnen mislopen (relateren aan Jackson en/of Jezus):
 - in onze relatie tot elkaar (kind 1 en 2)
 - in onze relatie tot de natuur (kind 3 en ouder/leerkracht)
 - in onze relatie tot God (kind 4 en)(lees 'gewetensonderzoek')
Vormgeving: de genoemde punten zijn in steekwoorden tijdens de lessen op ballonnen gezet. Voordat elke spreker iets zegt wordt de ballon opblazen. Nadien

wordt de ballon doorgeprikt (achter willen laten van/afstand willen doen van/ ommekeer).

De voor te dragen aandachtspunten kunnen ook verwerkt zijn in bv. gedichten

- **Muzikaal intermezzo:** bv. Pianospel van een van de kinderen
- **Reflectieve activiteit (II)** rond wat goed is/ goed is gelopen: bemoediging
Vergelijkbaar met vorige activiteit qua opzet, echter ballonnen niet doorprikken.
Worden op een voor iedereen zichtbare plaats opgehangen.
Kan worden afgesloten met een gebed (niet noodzakelijk)
- Afsluitend **lied**
- **Buitenactiviteit:** Voor de school/kerk worden de niet doorgeprikte **ballonnen opgelaten** (eventueel voorzien van een wens)

Lees nu eens de bijbelse parabel van het rentmeesterschap, ook wel de parabel van de talenten genoemd:

Informatieblad 1

De parabel van de talenten

DE OPDRACHT

Toen een man naar het buitenland vertrok riep hij z'n slaven en gaf hen zijn goed. Aan één gaf hij vijf talenten, de andere maar drie en de andere slechts één, aan ieder wat hijzelf waard was. En vertrok dadelijk.

De slaaf die vijf talenten had gekregen ging weg en zette het geld uit bij de bankiers en won er nog eens vijf bij. Op dezelfde manier won ook diegene met twee talenten er twee bij. Maar hij die er maar één had, groef een kuil in de grond en verborg het geld van z'n meester erin.

DE AFREKENING

Na een lange tijd echter kwam de meester van de slaven terug en rekende met hen af. Die met de vijf talenten kwam erbij en bood hem nog vijf andere talenten aan al zeggend: 'Meester, je hebt er mij vijf gegeven, kijk, ik heb er nog vijf bij.' Waarop de meester antwoordde: 'Goed zo, goede en trouwe slaaf, omdat je betrouwbaar bent geweest over het weinige, zal ik je de verantwoordelijkheid geven over veel;

ga binnen in de vreugde van uw meester.'

De slaaf die twee talenten gekregen had kwam bij de meester en zei: 'Je hebt mij twee talenten gegeven, kijk, ik heb er nog eens twee bijverdiend.' Waarop de meester zei: 'Goed zo, goede en trouwe slaaf, omdat je betrouwbaar bent geweest over het weinige, zal ik je de verantwoordelijkheid over veel geven; ga binnen in de vreugde van uw meester.'

DE DERDE SLAAF

Maar toen de slaaf die één talent had gekregen kwam bij de meester: 'Meester, ik weet dat u een harde mens bent en vol vrees ben ik weggegaan en heb ik het talent in de grond verborgen; kijk, hier heb je terug van wat van u is.' Hij antwoordde: 'Slechte, luie slaaf, je wist dat ik een hard man ben, waarom heb je mijn geld dan niet belegd bij de bankiers? Neem het talent van hem af en geef het die met de tien talenten en gooi deze nutteloze slaaf in de duisternis; waar er geweent en tandengeknars zal zijn'

Informatieblad 2

Aan wie heeft zal gegeven worden, aan wie niet heeft zal ontnomen worden wat hij heeft."

Met deze uitspraak en de werkelijkheid daarachter, staat de evangelist Matteüs geciteerd in handboeken van economie. Dat rijken rijker en armen armer worden, dit gegeven kreeg van de economen de naam 'Matteüs-effect'. Moeten wij dan het verhaal van die man met zijn zaakwaarnemers als oneigenlijk voor Jezus' boodschap opvatten en het verwerpen als een soort vroegreligieus kapitalisme?

Met zijn verhaal over de 'talenten' blaast Matteüs evenmin wind in de zeilen van de om zich heen grijpende globalisering die aan de rijken nog meer rijkdom belooft en de armen troost met de valse voorspelling dat zij er uiteindelijk ook beter van zullen worden. Het hele evangelie protesteert tegen zulke gang van zaken in onze wereld.

De hele kerkgeschiedenis door is de parabel van de talenten uitgelegd als een aanmaning om trouw te blijven en ijverig, waar het gaat om Gods zaak. Volgens de bijbeldeskundigen wilde Jezus hier zeggen dat hij, als de dag van de eindafrekening komt, liefst trouwe zaakwaarnemers aantreft. Maar het was Jezus vreemd, zich God voor te stellen als een soort opperboekhouder. Bij nader toezien ligt het zwaartepunt, ja ook de ontsteltenis, bij de derde man uit het verhaal. Wat opvalt is het excuus waarmee de derde dienaar zijn handelwijze rechtvaardigt. "Ik dacht dat u een hard mens bent en daarom begroef ik dat ene talent." Redeneren ook wij niet dikwijls zo?

'Ik dacht dat je 't mij kwalijk had genomen.' 'Ik dacht dat armoede in ons land niet meer voorkwam.' Ik dacht dat je bezoek had, daarom ben ik niet langsgesproken.'

Gedachten die niets met onwil of kwaadwillendheid van doen hebben maar vooral met huiver om zich in te zetten,

om zich voor iets of iemand verantwoordelijk te weten. Zo'n huiver doet misverstand en verwijdering groeien. Dat zien we gebeuren tussen de derde dienaar en zijn meester.

Het gebrek aan initiatief en verantwoordelijkheidzin bij deze dienaar doen zijn meester zeggen: "Jij luie en slechte knecht. In je bekommernis om jezelf heb je niet laten merken dat je bij mij, bij mijn bezit betrokken was - weg met jou. Je was besluiteloos en huiverig om je voor mijn bezit in te zetten."

En dat bezit is de blijde boodschap die de Heer Jezus zelf, als Hij de wereld verlaat, in mensenhanden achterlaat. Wie er zich niet op aangesproken weet of medeverantwoordelijk voor voelt, die laat sluimerend en onafwendbaar een afstand groeien tussen zichzelf en dat goede nieuws.

De houding van de derde dienaar in de parabel m.n. gebrek aan engagement voor Jezus' boodschap, gebrek aan Godsvertrouwen ook, is voor ons een waarschuwing.

Maar wij zijn geneigd de tegenwerping te maken:

"Beste man uit Nazareth, wat u verkondigt over het Rijk Gods zouden we graag geloven. Maar we huiveren en zijn bang. Wij hebben ons geld nodig, van onze macht kunnen wij geen afstand doen, onze invloed kunnen wij maar al te goed gebruiken, wij moeten iets in handen houden tegen die huiver van ons. Dat alles kunt U ons niet afnemen.

Daarom komen we er niet toe op God te vertrouwen die zo weinig van zich laat horen. Wat het leven ons leert is: ieder voor zich en God voor ons allen. Dat is de wet van de realiteit, van de *struggle for life*."

Jezus moet deze tegenwerping zó dikwijls en zó voortdurend gehoord hebben, dat het Hem ergerde. Daarom vertelde hij de gelijkenis van de talenten.

Als er in deze parabel een levenshouding wordt aangeprezen is het die van de durf, de vrijmoedigheid, het engagement en de verantwoordelijkheid. Wat ons in

bruikleen, in pacht is toevertrouwd moeten wij waakzaam beheren en dienen.

Bron: Herman Van Tulder o.p., Knokke
Uit: <http://dominicanen.be/preken/a33zond2.htm>